

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **B.K.**

skazanej z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
wobec której postanowieniem z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt II 1 Ko
295/21, warunkowo zawieszono wykonania kary pozbawienia wolności w
trybie art. 152 § 1 k.k.w.

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2023 r., w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji, wniesionej, na niekorzyść skazanej, przez Prokuratora Generalnego
od postanowienia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 23 września
2021 r., sygn. akt II 2 Ko 295/21,

**1. uchyla zaskarżone postanowienie i na podstawie art.
15 § 1 k.k.w. umarza postępowanie w przedmiocie
warunkowego zawieszenia wykonania kary,**

**2. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 23 września 2021 r.,
sygn. akt II 2 Ko 295/21, wydanym na podstawie art. 152 § 1 k.k.w. w zw. z art. 69
§ 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., zawiesił na okres 3

lat próby wykonanie kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec B.K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 16 listopada 2016 r. o sygn. II K 164/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa 137/17.

Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 6 października 2021 r. (t. IV, k. 615-617).

Kasację na niekorzyść skazanej B.K. wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów art. 152 § 1 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 8 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019, poz. 1694), polegające na niezasadnym warunkowym zawieszeniu wykonania na podstawie art. 152 § 1 k.k.w. kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec B.K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 16 listopada 2016 r. o sygn. II K 164/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 listopada 2017 r. o sygn. II AKa 137/17, mimo że przepis art. 8 ww. ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. wyłączał możliwość zastosowania reguły intertemporalnej określonej w art. 4 § 1 k.k.”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Przepis art. 152 k.k.w., zastosowany w zaskarżonym postanowieniu, stanowiący podstawę zawieszenia wykonania orzeczonej wobec skazanej B. K., został uchylony na mocy art. 2 ust.3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1694). Wskazana nowelizacja Kodeksu karnego wykonawczego wyłączyła również, na podstawie art. 8, stosowanie ogólnych reguł intertemporalnych, stanowiąc *lex specialis* w odniesieniu do unormowania zawartego w art. 4 § 1 k.k. Z treści art. 8 ww. ustawy z dnia 19 lipca 2019 r., wynika bowiem, że przepisy Kodeksu karnego wykonawczego w brzmieniu nadanym tą

ustawą, stosuje się do spraw wszczętych przed dniem jej wejścia w życie. Wprawdzie reguła ta nie znajdzie zastosowania, jeżeli przepisy z art. 9-22 tej ustawy stanowią inaczej, jednak zawarte w nich unormowania nie odnoszą się do sytuacji zaistniałej w przedmiotowej sprawie.

Jak słusznie podnosi skarżący, w tej sprawie nie tylko zaskarżone postanowienie zapadło w czasie, gdy przepis art. 152 k.k.w. był już wyeliminowany z porządku prawnego, ale i samo postępowanie w tym przedmiocie zainicjowane zostało wnioskiem obrońcy B.K. złożonym w dniu 29 lipca 2021 r., a zatem już po wejściu w życie wskazanej ustawy nowelizującej. Oczywistym jest w tej sytuacji, że Sąd Okręgowy w Zielonej Górze nie miał podstaw do zastosowania unormowania zawartego w uchylonym art. 152 k.k.w. w oparciu o wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. zasadę stosowania ustawy poprzedniej jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Zasada ta może być wykluczona, gdy przepisy szczególne w sposób odmienny określają reguły intertemporalne (por. przywołane w kasacji postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 2013 r., sygn. V KK 160/13, Lex nr 1362629).

W tej sytuacji, wniesiona na niekorzyść skazanej, przekonująco uzasadniona kasacja Prokuratora Generalnego została uznana za oczywiście zasadną. Za zasadny należało także uznać wniosek o umorzenie postępowania zainicjowanego wnioskiem obrońcy skazanej o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej prawomocnie wobec skazanej B.K. kary pozbawienia wolności, a to z uwagi na jego bezprzedmiotowość.

Z tych wszystkich powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

(WB)

[ł.n]

